

[Undervisningsministeren.]

rektor, lærerrådet og de studerendes råd fastsætte reglerne og derefter ladet dem godkende af ministeren. Jeg skal indrømme, at tankegangen er interessant, men jeg tror ikke, den er praktisk anvendelig, hvad jeg også har givet udtryk for i udvalget. Jeg mener, at der bør være visse fællesregler for lærerrådets og de studerendes råds opgaver. Det ligger bl. a. deri, at de studerendes råd igennem deres sammenslutning, landsrådet, repræsenterer alle de studerende i uddannelsesrådet og i øvrigt også over for ministerium og myndigheder ved forhandlinger med dem. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt og rigtigt at have visse faste fællesregler både for lærerrådet og for de studerendes råd. Men derudover vil man jo have frihed til inden for de enkelte seminarier at etablere samarbejdsformer, som man kan finde frem til og blive enige om, og tanken om samarbejdsudvalg, som er udformet i seminariernes studieplan, og som vil kunne gå i gang, når den nye studieplan træder i kraft ved lærerseminarierne til august, vil meget muligt give inspiration og være et forbillede for det, man kan tænke sig at sætte i gang. Det er også tænkeligt, at man finder andre former for samarbejde, og det vil der være mulighed for. Det, der må kræves, er, at vi har disse enkle faste regler på de områder, hvor det er absolut nødvendigt at have dem, og hvor jeg mener det er absolut nødvendigt, fordi man må have disse faste rammer i de specielle tilfælde, der vedrører myndighederne i forhold, hvor lærerråd og studerendes råd har sager at forhandle i forhold til hinanden.

Hr. Sigsgaard var inde på spørgsmålet om at bygge nye seminarier, og det skulle være statsseminarier. Der bliver adgang til at bygge statsseminarier efter den nye lov. Der er ikke taget stilling dertil, heller ikke taget stilling til, om der skal bygges nye seminarier. Der er foreløbig mulighed for at udbygge en del af de bestående seminarier og derved skaffe øget kapacitet, og

når man fra flere sider har efterlyst kapaciteten, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der netop i de seneste år er sket en væsentlig udvidelse af kapaciteten. Der var i 1966 815 optagne på børnehaveseminarierne. Dette tal steg i 1968 til 1.160 og vil i 1969 stige til 1.330. Tager vi fritidspædagoger, var tallet for optagne i 1966 220, i 1968 445 og i 1969 600. Der er altså tale om en betydelig kapacitetsudvidelse, og jeg har også de bedste forhåbninger om, at det vil gå, som der er givet udtryk for i et af svarene til udvalget, at man inden perioden 1972-73 er nået op på det, der er skønnet.

Hr. Sigsgaard spurgte også, om man ville forsøge med samkøring med flere uddannelser, altså benytte forsøgsparagraffen dertil. Ja, når der ikke er taget stilling til, om der skal bygges nye seminarier, er det jo også svært at tage stilling til det, men det er da givetvis en ting, som man vil kunne overveje. Men nogen stilling til det er der altså ikke taget.

Fru Bodil Koch var inde på, om man i § 18 skulle indføje en bestemmelse om, at revision skulle ske senest i 1975. Det mener jeg ærlig talt ikke der er grund til. Loven træder i kraft 1. august 1970, de første uddannede efter den nye lov vil blive færdige i 1973, og ét eller vel mindst to års praksis med de nyuddannede vil det vel være rimeligt at have som baggrund for at vurdere, om loven skal ændres, så jeg mener i og for sig, at bestemmelsen om optagelse af loven til revision i 1975-76 er korrekt. Der er jo mulighed for, hvis det skulle ønskes, at tage den op på et tidligere tidspunkt.

Jeg vil gerne slutte med at takke for den tilslutning, der er givet til lovforslaget.

Bodil Koch: Med min tanke om at indføje dette „senest“ havde jeg bare det for øje, at udviklingen rider så vældig stærkt på uddannelsens område, så det ikke havde skadet at sætte det ind, og jeg tror, at hvis jeg havde foreslået det i tide, ville